

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/24464 en 07/24467 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Almelo, van 6 juli 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 6 juli 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 13 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 23 juli 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

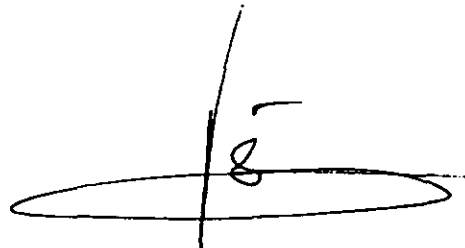
w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 juli 2007

284-473.

Verzonden: 31 juli 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line at the bottom, and a stylized 'S' or 'V' shape in the center.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almclo

regnr.: Awb 07/24467 BEPTDN/AM (vovo)
Awb 07/24464 BEPTDN/AM (beroep)

uitspraak van de voorzieningenrechter

inzake

geboren op
van Iraakse nationaliteit,
IND dossiernummer 0305.17.0005,
verzoeker,
gemachtigde: mr. J.A.W. Enoch, advocaat te Utrecht;

tegen

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. N. Trommelen, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Op 6 juni 2007 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel ingediend. Bij besluit van 13 juni 2007 heeft verweerder de aanvraag in een Aanmeldcentrum (AC) afgewezen. Bij brief van 13 juni 2007, aangevuld bij schrijven van 26 juni 2007, is daartegen beroep ingesteld en is tevens verzocht om een voorlopige voorziening.

Het verzoek is ter zitting van 2 juli 2007 behandeld. Verzoeker is daarbij verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. Ter zitting was een tolk aanwezig.

2. Overwegingen

Ingevolge artikel 8:81 Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, door een partij in de hoofdzaak aan de voorzieningenrechter van de rechtbank een voorlopige voorziening worden gevraagd. De voorzieningenrechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van de verzoeker in afwachting van de beslissing op het beroep moet worden verboden.

Indien de voorzieningenrechter na de behandeling ter zitting van een verzoek om een voorlopige voorziening van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij, ingevolge artikel 8:86 Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de bij de rechtbank aanhangige hoofdzaak.

De voorzieningenrechter stelt vast dat het in de onderhavige procedure de beoordeling betreft van verzoekers herhaalde aanvraag. De eerste asielaanvraag dateert van 17 mei 2003. Deze aanvraag is onherroepelijk afgewezen met de ongegrondverklaring van het beroep tegen het besluit van verweerder van 9 juni 2006 door deze rechtbank, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, bij uitspraak van 18 december 2006 (Awb 06/31057).

Op grond van artikel 4:6 Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden (nova) te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzend besluit een nieuwe aanvraag wordt gedaan. De voorzieningenrechter dient te beoordelen of zich na het eerdere besluit dergelijke nova hebben voorgedaan, die tot heroverweging noopten. Het maakt daarbij geen verschil of verweerder deze aanvraag inhoudelijk heeft beoordeeld, omdat buiten de aanwending van ingevolge de wet openstaande rechtsmiddelen eenzelfde geschil niet ten tweede male aan de rechter kan worden voorgelegd. Slechts onder bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden kan noodzaak bestaan om deze in het nationale recht neergelegde procedureregels niet tegen te werpen (uitspraak Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) van 19 februari 1998, in de zaak *... tegen Nederland*, JV 1998/45 en ABRS 11 augustus 2004, AB 2004/406).

Onder nova omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd. Dit geldt tevens voor bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nova die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat berust.

Verzoeker heeft aan de herhaalde aanvraag de volgende stukken ten grondslag gelegd:

1. Een uittreksel Gemeentelijke Basis Administratie, afgegeven door de gemeente Hoorn;
2. Een kopie van een identiteitskaart, gedateerd op _____, met bijbehorende Nederlandse vertaling;
3. Een boek getiteld "De Koerdische stammen", met bijbehorende Nederlandse vertaling;
4. Een kopie van een verzendenvolp.

De voorzieningenrechter stelt vast dat in de voorgaande procedure bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 18 december 2006 in rechte is komen vast te staan dat geen geloof wordt gehecht aan het bestaan van de stam Sofan, waartoe verzoeker stelt te behoren, en derhalve evenmin aan verzoekers relaas.

Verzoeker heeft met de thans overgelegde documenten het bestaan van de Sofan stam en derhalve zijn afkomst aannemelijk willen maken om te bewerkstelligen dat zijn relaas inhoudelijk wordt getoetst.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat geen sprake is van nova in de zin van artikel 4:6 Awb.

Naar het oordeel van de voorzieningenrechter is met hetgeen verzoeker heeft aangevoerd geen sprake van nova in de zin van artikel 4:6 Awb die verweerder noopten tot heroverweging van de afwijzing van de voorgaande aanvraag. De voorzieningenrechter kan zich vinden in hetgeen verweerder daartoe heeft overwogen in het bestreden besluit. Daartoe wordt als volgt overwogen.

Verzoeker heeft niets aangevoerd tegen de in het bestreden besluit gemotiveerde stellingen van verweerder dat de documenten als genoemd onder 1, 2 en 4 niet zijn aan te merken als nova, nu document 1 geen asielrelevante betekenis heeft, document 2 reeds in de vorige procedure is overgelegd en document 4 alleen stelt dat er vanuit Iran post is ontvangen. Gelet op het bepaalde in artikel 8:69 Awb kan de voorzieningenrechter zich hierover niet uitspreken en maakt verweerdens overwegingen tot de zijne.

Voorts volgt de voorzieningenrechter verweerder in zijn stelling dat het overgelegde boek "De Koerdische stammen" niet kan worden beschouwd als een novum in de zin van artikel 4:6 Awb die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigt. Verzoeker wordt niet gevolgd in zijn stelling dat hij met het boek het bestaan van zijn stam, de Sofan stam, heeft aangetoond.

De ter zitting gebezigde stelling van verweerder dat niet valt in te zien dat verzoeker het boek niet eerder kon overleggen, nu het een vertaling betreft van een reeds in 1988 uitgebracht Engels boek, volgt de voorzieningenrechter niet. De voorzieningenrechter laat daarbij wegens dat het boek reeds in 1988, en derhalve bijna 20 jaar geleden, is uitgegeven, is uitgegeven in Engeland en in de Engelse taal is uitgebracht. Evenmin volgt de voorzieningenrechter de stelling van verweerder als verwoord in het besluit en ter zitting dat, nu uit het overgelegde en vertaalde gedeelte van het boek niet is gebleken waar de informatie uit het boek op gebaseerd is en uit welke bron deze informatie afkomstig is, niet duidelijk is of het boek een objectief verifieerbare bron betreft gelet waarop het boek niet kan worden aangemerkt als novum. De voorzieningenrechter is van oordeel dat (de inhoud van) het boek niet kan worden aangemerkt als novum, nu, nog daargelaten dat uit de inhoudsopgave van het boek blijkt dat het gedeelte van het boek waar verzoeker naar verwijst de stammen in Iran beschrijft, de naam van verzoeker noch de Sofan stam wordt genoemd in het boek over de Koerdische stammengemeenschap. Weliswaar wordt er in dit boek gesproken over de Tufanchistam, doch zoals verweerder ook heeft overwogen brengt het bestaan van de Tufanchistam niet met zich mee dat dit hetzelfde is als de Sofanstam en dat verzoeker daarvan lid is. Daartoe dient verzoeker concrete aanknopingspunten aan te voeren op grond waarvan dit moet worden aangenomen. De enkele stelling van verzoeker dat Tofan of Tufanchi de officiële benaming is van de Sofanstam is daartoe niet afdoende. Dit niet af kan doen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

Reeds gelet hierop heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat (de inhoud van) het overgelegde boek geen bewijs vormt voor het waarheidsgehalte van het door verzoeker met het oog op toelating aangedragen persoonlijke relaas. De inhoud van het boek kan niet afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

Gelet op het vorenstaande behoeft hetgeen overigens omtrent de stamafkomst in geschil is geen bespreking meer en behoeft verweerder zich niet uit te laten over de gevite vrees voor een behandeling in strijd met artikel 3 van het Europees Verdrag ter bescherming van de

---

Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

De stelling van verzoeker dat verweerder ingevolge artikel 3:2 Awb een eigen onderzoeksplicht inhoudt en dat verweerder moet trachten bewijs te vinden dat in het voordeel van de aanvrager werkt, treft geen doel. De voorzieningenrechter stelt vast dat artikel 3:2 Awb weliswaar een onderzoeksplicht voor verweerder inhoudt, doch dat deze onderzoeksverplichting niet zo ver strekt dat het toetsingskader van artikel 4:6 Awb niet van toepassing is. De voorzieningenrechter benadrukt dat er een wezenlijk verschil bestaat tussen de positie van partijen in geval van een eerste aanvraag en die van partijen in geval van een herhaalde aanvraag. In geval van een herhaalde aanvraag rust er een zwaardere bewijslast op de vreemdeling. In die procedure is het aan de vreemdeling om nieuwe feiten en omstandigheden naar voren te brengen dan wel nieuwe authentieke documenten te overleggen die af kunnen doen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter strekt de onderzoeksverplichting in elk geval wel zover dat verweerder dient te reageren op de documenten en hetgeen door verzoeker is gesteld. Hier heeft verweerder ook aan voldaan.

Gelet op het vorenstaande faalt ook verzoekers beroep op het arrest van het Europese Hof tot bescherming van de Rechten van de Mens (EHRM) d.d. 11 januari 2007

De stelling van verzoeker dat verweerder onvoldoende heeft gemotiveerd heeft hoe tot het oordeel is gekomen dat verzoekers geboorteplaats in Noord-Irak ligt, faalt. Zoals verweerder terecht heeft overwogen is de conclusie dat verzoeker afkomstig is uit Noord-Irak reeds geformuleerd in de voorgaande procedure, welke conclusie verzoeker destijds niet heeft betwist en welke conclusie thans in rechte is komen vast te staan. Het is thans aan verzoeker om aan te tonen dat hij niet afkomstig is uit Noord-Irak en niet aan verweerder in deze procedure om aan te tonen dat verzoeker niet uit Noord-Irak afkomstig is. Niet in geschil is dat verzoeker dit niet heeft gedaan. De enkele stelling van verzoeker dat hij niet weet of de plaats waar hij is geboren tot Noord- of Centraal-Irak behoort, omdat de inwoners uit zijn plaats bij sommige aangelegenheden zich tot de Koerdische autoriteiten en bij andere tot de Centraal-Iraakse autoriteiten dienden te wenden, is daartoe niet afdoende. Verzoeker heeft in de eerste procedure verklaard dat zijn geboorteplaats in de provincie (Noord-Irak) ligt, welke stelling hij nadien niet is herroepen. De enkele stelling dat hij dit nimmer heeft verklaard en dat zijn geboorteplaats onder het bestuur van valt is niet voldoende.

Gelet op het vorenstaande faalt het beroep op de verslechterde veiligheidssituatie in Kirkuk.

Voor zover verzoeker doelt op de algehele verslechterde veiligheidssituatie is de voorzieningenrechter van oordeel dat dit beroep eveneens faalt. Nu de aanvraag een aanvraag als bedoeld in artikel 4:6 Awb is dient direct te worden getreden in de vraag of daaraan nova ten grondslag zijn gelegd. Verzoeker heeft niet aangegeven dat en waarom de algemene (ver)slechte(rde) situatie van belang is voor de beoordeling van de geloofwaardigheid van zijn individuele asielfronden. Bovendien ziet de voorzieningenrechter, evenals verweerder, niet in hoe de huidige onrustige situatie zou moeten leiden tot de conclusie dat verzoekers relaas geloofwaardig is. Onder deze omstandigheden moet op voorhand uitgesloten worden geacht dat de door verzoeker ingeroepen algehele (ver)slechte(rde) situatie kan afdoen aan de op zijn eerdere aanvraag genomen besluit ten aanzien van de afwijzing van zijn aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b dan wel c, Vw 2000. Voorts acht de voorzieningenrechter op

Zaaknummer: Awb 07/24467 BEPTDN/AM en Awb 07/24464 BEPTDN/AM

blad 5

voorhand uitgesloten dat die informatie, opgekomen ná het eerdere in rechte onaantastbaar geworden besluit, kan afdoen aan dat besluit en de overwegingen waarop dat rust, voor zover daarbij verzoeker een verblijfsvergunning asiël op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000 is geweigerd.

Gelet op het voorgaande kan de door verzoeker ingeroepen algehele slechte situatie aldus niet worden aangemerkt als novum in de zin van artikel 4:6 Awb.

Uit het voorgaande volgt dat verweerder zich naar het oordeel van de voorzieningenrechter terecht op het standpunt heeft gesteld dat geen sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden als bedoeld in artikel 4:6 Awb. Bovendien is evenmin gebleken van bijzondere op deze zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden, die nopen tot het buiten toepassing laten van artikel 4:6 Awb.

Voorts is gesteld noch gebleken dat verweerder de aanvraag niet binnen 45 uur heeft afgedaan. Verweerder heeft de aanvraag, gelet op het voorgaande, zonder schending van de zorgvuldigheid in de AC-procedure afgewezen.

Het hiervoor overwogene brengt met zich dat het verzoek om een voorlopige voorziening dient te worden afgewezen. Gelet op hetgeen partijen, laatstelijk ter zitting, hebben aangevoerd en gezien de overgelegde stukken, is de voorzieningenrechter van oordeel dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de hoofdzaak. Het beroep wordt op voet van artikel 8:86 Awb ongegrond verklaard.

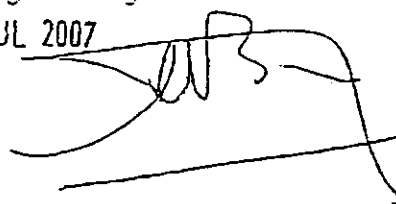
Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van de voorlopige voorziening en het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
- verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. F.C. Berg en in tegenwoordigheid van K.M. van der Zalm als griffier in het openbaar uitgesproken op 6 JUL 2007

Tegen deze uitspraak, voor zover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen één week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingszaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 VW 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 6 JUL 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
 RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

ADVOCATENKANTOOR MR. J.A.W. ENOCH
ADVOCaat EN PROCUREUR

Jan Luykenstraat 2 (hoek Croesclaan)
3521 VC Utrecht

Alle correspondentie
Postbus 4065
3502HB Utrecht

Telefoon: 030 - 23 21 508
Fax: 030 - 23 14 914
E-Fax: 084 - 733 3909

e-mail: enoch@enochadvocaten.nl
mr J.A.W. Enoch, advocaat en procureur
mr R. Aboukir, advocaat en procureur
drs T.D. Enoch, stafmedewerker

Aan de Raad van State
PER TELEFAX 070 3651380

Inzake:
IND dossiernummer: 0305.17.0005
Awb 07/24467 BEPTDN/AM
Awb 07/24464 BEPTDN/AM.
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Utrecht 12 juli 2007.

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
13 JUL 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

HOGER BEROEPSCHRIFT.

Geeft eerbiedig te kennen: van Iraakse nationaliteit, te dezer zake
domicilie kiezende te 3521 VC Utrecht aan de Jan Luykenstraat 2, ten kantore van de
advocaat en procureur mr J.A.W. Enoch die bepaaldelijk door hem is gevolmachtigd, tot het
instellen van dit hoger beroep, heeft kennis genomen van de uitspraak van de Rechtbank te
's-Gravenhage van 6 juli 2007 waarbij het verzoek om een voorlopige voorziening en het
beroep ongegrond werd verklaard.
Appellant kan zich hiermede niet verenigen en dient derhalve heden een hoger beroepschrift
in met de navolgende grieven:

Ten onrechte overwoog de Rechtbank:

*De stelling van verzoeker dat verweerder ingevolge artikel 3:2 Awb een eigen
onderzoeksplicht inhoudt en dat verweerder moet trachten bewijs te vinden dat in het
voordeel van de aanvrager werkt, treft geen doel.*
*De voorzieningenrechter stelt vast dat artikel 3:2 Awb weliswaar een onderzoeksplicht voor
verweerder in houdt, doch dat dezer onderzoekverplichtingen niet zover strekt dat het
toetsingskader van artikel 4:6 Awb niet van toepassing is.*
*De voorzieningenrechter benadrukt dat er een wezenlijk verschil bestaat tussen de positie van
partijen in geval van een eerste aanvraag en die van partijen in geval van een herhaalde
aanvraag.*
*In geval van een herhaalde aanvraag rust er een zwaardere bewijslast op de vreemdeling. In
die procedure is het aan de vreemdeling om nieuwe feiten en omstandigheden naar voren te
brengen dan wel nieuwe authentieke documenten te overleggen die af kunnen doen aan het
eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.*
*Maar het oordeel van de voorzieningenrechter strekt de onderzoeksverplichtingen in elk
geval wel zover dient te reageren op de documenten en hergeen door verzoeker is gesteld.*
Hier heeft verweerder ook aan voldaan
*Gelet op het vorenstaande faalt ook verzoekers beroep op het arrest van het Europese Hof tot
bescherming van de Rechten van de Mens (EHRM) d.d. 11 januari 2007*

(2)

Toelichting

Appellant heeft in zijn herhaalde aanvraag een aantal documenten in het geding gebracht. De aanvrager en de staat hebben ook in een herhaalde asielprocedure een gedeelde taak om de feiten vast te stellen. Daarnaast heeft het bestuursorgaan o.g.v. artikel 3:2 Awb een eigen onderzoeksplicht ook in een herhaalde aanvraag procedure en kan niet volstaan worden met een zwaardere bewijslast voor de aanvrager.

Soms kan dit ook inhouden zoals in dit geval verweerder bewijs mocht proberen te vinden dat in het voordeel van de aanvrager werkt.

Het beginsel van redelijke bewijslastverdeling, ook in een herhaalde procedure wordt ook gevolgd rechtsoverweging 148 van het arrest van 11 januari 2007 van het EHRM, namelijk dat de bescherming van artikel 3 EVRM onder bepaalde omstandigheden illusoir kan worden, indien van degene die op dat artikel een beroep doet meer gevergd moet worden, aan te tonen dan van hem verwacht kan worden.

Appellant heeft reeds kunnen aantonen middels het boek betreft de Koerdische stammen dat zijn stam bestaat en appellant is van mening dat verweerder niet voldoende heeft aangetoond dan wel gemotiveerd dat deze stam niet zou bestaan.

Derhalve is de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage zittinghoudende te Almelo niet voldoende gemotiveerd en dient te worden vernietigd.

MITSDIEN

De uitspraak van de Rechtbank te vernietigen en het beroep schrift gegrond te verklaren met veroordeling van verweerder in de kosten van de procedure.

't Welk doende.

Mr J.A.W. Enoch